

Activitats docents. La formació continuada

Josep Argemí

President de la Societat Catalana de Pediatria (1996-2000)

La formació continuada ha estat al llarg dels anys i en totes les etapes de la SCP el capítol més rellevant de totes les activitats programades. De fet es podria afirmar que és l'eix al voltant del qual ha girat sempre la vida dels socis.

Fins a la meitat dels anys 90, el gruix més important del calendari docent se l'emportaven les Sessions Científiques ordinàries que, amb una periodicitat mensual facilitaven la participació dels diferents grups, especialitats i institucions. Aquestes es completaven amb sessions extraordinàries, generalment una a l'any, en les quals s'invitava una personalitat científica de relleu. Entre elles cal destacar, des de 1966, la Jornada Internacional i, a partir de 1986, la Lliçó Pere Calafell. A partir dels 90, i potser abans, l'assistència a aquestes sessions, generalment en dijous i a les 8-9 del vespre, va anar decaient degut en part als canvis en l'estructura del treball professional de la majoria (consulta privada, etc.) i en part potser per la demografia (nombre creixent de pediatres dones, moltes d'elles amb obligacions familiars incompatibles amb el seu horari) o, simplement, manca d'interès de les sessions generals. Això va fer que la nostra Junta Directiva es plantejés abandonar aquest esquema en favor d'altres activitats més específiques. Així és com varen néixer els Tallers de Treball, les Microresidències, el Curs Intensiu d'Actualització Pediàtrica (CIAP), Curs d'RCP, ACOE, etc. Varen quedar però algunes sessions de caràcter institucional (Inaugural i Cloenda) i les agrupades dins el Curs de Divulgació, pel seu extraordinari èxit al llarg dels seus 40 anys d'història. La Sessió Pere Calafell i la Jornada Internacional varen ajuntar-se a partir del 1999, fonamentalment per manca de patrocini. Es va crear també la Sessió de Residents, amb la intenció d'incorporar a la SCP als residents que iniciaven i acabaven la residència, els primers com a socis agregats i els darrers com a numeraris. Tot i això, en el calendari d'activitats van continuar ocupant-se els dijous de cada setmana, però amb sessions científiques de grups i seccions d'especialitat.

No cal dir que, com hom reconeix, la Reunió Anual de la SCP, iniciativa de la Junta presidida per Josep Mª Bosch Banyeres, ha marcat una fita molt important en la nostra recent història. En poc temps, s'ha convertit en el lloc de trobada més important dels socis (gairebé la meitat hi assisteixen) i la fira científica on es dona a conèixer l'activitat científica i assistencial dels diferents grups i institucions de la pediatria catalana. Constitueix, per tant, una activitat alhora docent i lúdica que contribueix en gran manera a cohesionar la nostra societat. Sempre hi ha hagut també reunions amb altres societats; entre elles cal esmentar els Congressos de Pediatres de Llengua Catalana (amb la Valenciana, Balear i Catalunya Nord) i les reunions conjuntes amb la Sociedad Aragonesa de Pediatria.

Estem convençuts que la situació de canvi no ha fet més que començar. Probablement s'aniran afermant els mètodes docents actius: Estadets curtes al costat d'un professional que ensenya habilitats (microresidències), mètode del cas com a motivació a l'aprenentatge (tallers), breus períodes d'aprenentatge intensiu (CIAP), aprenentatge instrumental (RCP), etc. Per altra banda, és possible que el mètode d'Avaluació Clínica Objectiva Estructurada (ACOE), elaborat conjuntament amb l'Institut d'Estudis de la Salut, sigui la base instrumental de la futura recertificació dels pediatres. Per últim, no dubtem que la irrupció de les tecnologies de la informació i la comunicació revolucionaran l'ensenyament no presencial i faran justícia als companys que viuen allunyats de Barcelona, seu principal de les activitats docents de la SCP; així ho vàrem veure quan el 1995 vàrem endegar el Pla Telemàtic de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears i així s'està confirmant arreu del món.